BOLETIN OFICIAL DEL ESTADO

AÑO CCCXXXII • VIERNES 28 DE AGOSTO DE 1992 • NUMERO 207 - 1

CONSTITUCIÓN ESPAÑOLA

REFORMA DEL ARTÍCULO 13, APARTADO 2, DE LA CONSTITUCIÓN ESPAÑOLA

APROBADA POR LAS CORTES GENERALES EN SESIONES PLENARIAS DEL CONGRESO DE LOS DIPUTADOS, DE 22 DE JULIO DE 1992, Y DEL SENADO, DE 30 DE JULIO DE 1992

SANCIONADA POR S. M. EL REY EL 27 DE AGOSTO DE 1992

MINISTERIO DE RELACIONES CON LAS CORTES Y DE LA SECRETARIA DEL GOBIERNO

JEFATURA DEL ESTADO

REFORMA del artículo 13, apartado 2, de la Constitución Española, de 27 de agosto de 1992.

JUAN CARLOS I
REY DE ESPAÑA

A todos los que la presente vieren y entendieren,

Sabed: Que las Cortes Generales han aprobado y Yo vengo en sancionar la siguiente Reforma de la Constitución:

Exposición de motivos

Desde el momento mismo del ingreso de España en las Comunidades Europeas, las Cortes Generales han dotado, paulatinamente, al ordenamiento jurídico de los instrumentos normativos necesarios para acompasar la realidad legal y política española al ritmo del cambio histórico de institucionalización de la idea de Europa.

En el marco de ese proceso de desarrollo gradual y creciente consolidación de la Unidad Europea –eficazmente acogido en la vertiente del derecho interno español por la moderna perspectiva aportada por el artículo 93 de la Constitución Española– el Congreso de los Diputados y el Senado aprobaron, en vísperas de la reunión de Maastricht, sendas resoluciones en las que, una vez más, se alentaba firmemente la perseverancia en ese proceso histórico. De entre los amplios contenidos de dichas resoluciones, es oportuno destacar ahora el decidido apoyo de las Cortes Generales en favor de la institucionalización de una incipiente «ciudadanía comunitaria».

En efecto, el artículo G, C del Tratado de la Unión Europea propone una nueva redacción para el artículo 8 B, apartado 1, del Tratado Constitutivo de la Comunidad Europea. En él se establece que todo ciudadano de la Unión que resida en un Estado miembro del que no sea nacional tendrá derecho a ser elector y elegible en las elecciones municipales del Estado miembro en que resida; y ello, en las mismas condiciones que los nacionales de dicho Estado. Sin embargo, el artículo 13.2 de la Constitución Española que fija los criterios para el ejercicio por los extranjeros del derecho de sufragio activo en las elecciones municipales, no menciona el derecho de sufragio pasivo.

Advertida la posible contradicción entre ambos preceptos y las razonables dudas de validez que se suscitaban, el Gobierno de la Nación, en su reunión del 24 de abril de 1992, acordó requerir del Tribunal Constitucional, por la vía prevista en el artículo 95.2 de la Constitución, para que se pronunciase, con carácter vinculante, sobre la existencia o inexistencia de la mencionada antinomia.

El Tribunal Constitucional, en respuesta al requerimiento del Gobierno, ha declarado que la estipulación contenida en el futuro artículo 8 B, apartado 1, del Tratado Constitutivo de la Comunidad Económica Europea, tal y como quedaría redactado por el Tratado de la Unión Europea, es contraria al artículo 13.2 de la Constitución en lo relativo a la atribución del derecho de sufragio pasivo en las elecciones municipales a los ciudadanos de la Unión Europea que no sean nacionales españoles; y, asimismo, que el procedimiento para obtener la adecuación de dicha norma convencional a la Constitución es el establecido en su artículo 167.

La ratificación del Tratado supondría, entre otras cosas, un primer paso hacia la futura configuración de la ciudadanía europea y exige, pues, la reforma previa del citado precepto constitucional. Las Cortes Generales se encuentran, en consecuencia, en la necesidad de ejercer el fondo de poder constituyente que les confiere el artículo 167 de la Constitución para hacer posible que el ordenamiento jurídico español incorpore las normas sobre el derecho de sufragio pasivo en las elecciones municipales de los ciudadanos comunitarios residentes en España.

Cualesquiera que sean las legítimas diferencias que separen a las fuerzas políticas parlamentarias, que representan al pueblo español en las Cortes Generales, los proponentes entienden deseable respetar el principio de consenso que presidió la elaboración constitucional y que ha sido pauta permanente en las decisiones parlamentarias relativas a la incorporación de España a la Comunidad Europea y a su posición en el seno de ella. En una ocasión como la presente, en la que se unen la decisión constitucional y la decisión europea, parece muy aconsejable subrayar ese principio de consenso político. Porque la sencillez formal de la reforma que se aborda no debe ocultar que se trata de una genuina reforma constitucional que implica una decisión de amplias consecuencias para el espíritu de la Unidad Europea.

Artículo único.

El apartado 2 del artículo 13 de la Constitución Española queda redactado como sigue:

> *«Solamente los españoles serán titulares de los derechos reconocidos en el artículo 23, salvo lo que, atendiendo a criterios de reciprocidad, pueda establecerse por tratado o ley para el derecho de sufragio activo y pasivo en las elecciones municipales.»*

Diposición final única.

La presente reforma del artículo 13, apartado 2, de la Constitución Española entrará en vigor el mismo día de la publicación de su texto oficial en el «Boletín Oficial del Estado». Se publicará también en las demás lenguas de España.

Por tanto,

Mando a todos los españoles, particulares y autoridades, que guarden y hagan guardar esta Reforma de la Constitución como norma fundamental del Estado.

Madrid, 27 de agosto de 1992.

El Presidente del Gobierno,

Felipe González Márquez

BOLETIN OFICIAL DEL ESTADO

AÑO CCCXXXII • VIERNES 28 DE AGOSTO DE 1992 • NUMERO 207 - 2

ESPAINIAKO KONSTITUZIOA

ESPAINIAKO KONSTITUZIOAREN 13. ATALEKO 2.
AZPIATALAREN ALDAKETA

GORTE OROKORREK DIPUTATU-BILTZARRAREN 1992.EKO
UZTAILAREN 22KO ETA SENATUAREN 1992.EKO UZTAILAREN 30EKO
OSOKO BILKURETAN ONARTUA

ERREGEK 1992.EKO ABUZTUAREN 27AN
SENDEBIA

MINISTERIO DE RELACIONES CON LAS CORTES
Y DE LA SECRETARIA DEL GOBIERNO

Espainiako Konstituzioaren 13. ataleko 2. azpiatalaren aldaketa.

Zioen Adierazpena

Espainia Europako Elkarteetan sartu zen une beretik, Gorte Orokorrek, apurka-apurka, espainiako lege-eta politika-errealitatea eta Europa izango dena erakundetzeko historia-mailako aldaketa urraskide izan daitezen arau-tresna egokiez jantzi dute lege-araubidea.

Europako Batasunaren mailakako garapeneko eta finkatze hazkorreko aribide horren esparruan –Espainia barruko zuzenbideari dagokionez jasoera eraginkorra izan duena, Espainiako Konstituzioaren 93, atalak ekarri duen gaur eguneko ikuspegiari esker–, Diputatuen Kongresoak eta Senatuak, Maastricht-eko bileraren aurregunetan, erabaki bana onartu zuten historia-mailako aribide horretan eragoteari biziki hats emanez. Erabaki horien eduki zabalen artean, hasikinetan dagoen «Elkarteko herritasuna» erakundetzearen alde Gorte Orokorrek emandako baiezko borobila aipatzekoa da orain.

Izan ere, Europako Batasunaren Itunearen G, C atalean idazkera berria proposatu da Europako Elkartearen Eratze-Itunearen 8 B ataleko lehen azpiatalerako. Bertan ezarrita dagoenez, Batasuneko herritarrak, herritar ez den Elkartekidean bizi denean, bizi den estatuko udal hauteskundeetan hautesle eta hautagai izateko eskubidea dauka; eta hori estatu horretako herritarren baldintza beretan. Hala ere, Espainiako Konstituzioaren 13.2 atalak, udal hauteskundeetan atzerritarrak botoa emateko eskubideaz baliatzeko erizpideak finkatzen dituenak alegia, ez du aipatzen botoa hartzeko eskubiderik.

Arau bi horiek elkarren aurka egon litezkeela konturatuta eta horrek sortzen zituen balio-zalantza zentzuzkoez jabetuta, Estatuko Gobernuak, 1992ko apirilaren 24eko bileran, Konstituzio-Auzitegiari, Konstituzioaren 95.2 atalean jasotako bidetik, kontrakotasun hori dagoen ala ez dagoen, behartzeko indarrez, esan zezala eskatzea erabaki zuen.

Konstituzio-Auzitegiak, Gobernuaren eskariari erantzunez, Europako Ekonomia-Elkartearen Eratze-Itunearen 8 B ataleko lehen azpiatal berria izango den horretan ezarritako araua, Europako Batasunaren Itunean idatzita geratuko litzatekeen bezala, Konstituzioaren 13.2 atalaren aurkakoa dela adierazi du, hain zuzen Espainiako herritar ez diren Europako Batasuneko herritarrek udal-hauteskundeetan botoa hartzeko eskubidea aitortzeari dagokionean; eta, era berean, abenikozko arau hori Konstituzioari egokitzeko jardunbidea estatu-lege nagusiaren 167. atalean ezarritakoa dela.

Itunea berrestea, besteak beste, bihar-etziko Europako herritasuna hezurmamitzeko lehen urratsa izango litzateke eta, beraz, Konstituzio-arau hori aurrez aldatzea eskatzen du. Gorte Orokorrak, ondorioz, Konstituzioaren 167. atalak ematen dien azkenburuko konstituziogintza-ahalmenaz baliatu beharrean daude Espainiako lege-araubidea Espainian bizi diren Elkarteko herritarrek udal-hauteskundeetan botoa hartzeko eskubidea izateari buruzko arauez hornitu ahal izateko.

Legebiltzarreko indar politikoak, Gorte Orokorretan Espainiako herriaren ordezkari direnak, bata bestearengandik aldentzen dituzten ezberdintasun bidezkoak gora-behera, Konstituzioa egitean nagusi izan zen eta Espainia Europako Elkartean satzeaz eta berorren baitan izan beharreko jarreraz hartutako legebiltzar-erabakietan etengabeko jarraibide izan den adostasun-hatsapenari eusteari garrantzia eman diote proposatzaileek. Oraingoa bezalako abagunean, Konstituzioko erabakia eta Europako erabakia batzen diren honetan, adostasun politikoaren hatsapen hori nabarmentzeak oso mesedegarria dirudi. Egin beharreko aldaketaren itxurazko txikitasunak ez bait du estali behar Konstituzioaren benetako aldaketa denik, Europako Batasunaren espirituraako ondorio luze-zabalak dituen erabakia dakarren aldaketa alegia.

Atal bakarra

Espainiako Konstituzioaren 13. ataleko 2. azpiatala honela idatzita geratuko da:

«23. artikuluan aitortzen diren eskubideen jabe espainiarrak baino ez dira, udalhauteskundeetan botoa emateko eta hartzeko eskubideari buruz, elkarrekikotasunerizpideei jarraiki, itunez edo legez ezar daitekeenaren mendean.»

Azken erabaki bakarra

Espainiako Konstituzioaren 13. ataleko 2. azpiatalaren berrikuntza hau Estatuko Agintaritzaren Aldizkarian testu ofiziala argitaratzen den egun berean hasiko da indarrean. Espainiako gainerako hizkuntzetan ere argitaratuko da.

BOLETIN OFICIAL DEL ESTADO

AÑO CCCXXXII • VIERNES 28 DE AGOSTO DE 1992 • NUMERO 207 - 3

CONSTITUCIÓ ESPANYOLA

REFORMA DE L'ARTICLE 13, APARTAT 2,
DE LA CONSTITUCIÓ ESPANYOLA

APROVADA PER LES CORTS GENERALS EN SESSIONS
PLENÀRIES DEL CONGRÉS DELS DIPUTATS,
DE 22 DE JULIOL DE 1992 I DEL SENAT, DE 30 DE JULIOL DE 1992

SANCIONADA PER S. M. EL REI EL 27 D'AGOST
DE 1992

MINISTERIO DE RELACIONES CON LAS CORTES
Y DE LA SECRETARIA DEL GOBIERNO

Reforma de l'article 13, apartat 2, de la Constitució Espanyola.

Exposició de motius

Des del mateix moment de l'ingrés d'Espanya a les Comunitats Europees, les Corts Generals han dotat, gradualment, l'ordenament jurídic dels instruments normatius necessaris per compassar la realitat legal i política espanyola al ritme del canvi històric d'institucionalització de la idea d'Europa.

En el marc d'aquest procés de desenvolupament gradual i creixent consolidació de la unitat europea –acollit eficaçment en el vessant del dret intern espanyol per la moderna perspectiva aportada per l'article 93 de la Constitució Espanyola– el Congrés dels Diputats i el Senat aprovaren, en vigílies de la reunió de Maastricht, sengles resolucions en què, una vegada més, s'animava fermament la perseverança en aquest procés històric. Entre els amplis continguts de les dites resolucions, és oportú destacar ara el decidit suport de les Corts Generals en favor de la institucionalització d'una incipient «ciutadania comunitària».

En efecte, l'article G.C del Tractat de la Unió Europea proposa una nova redacció per a l'article 8 B, apartat 1, del Tractat constitutiu de la Comunitat Europea. S'hi estableix que tota persona ciutadana de la Unió que resideix en un estat membre del qual no és nacional té dret a ser electora i elegible en les eleccions municipals de l'estat membre en què resideix; i això en les mateixes condicions que els nacionals del dit estat. Tot i amb això, l'article 13.2 de la Constitució Espanyola, que fixa els criteris pels quals els estrangers poden exercir el dret de sufragi actiu en les eleccions municipals, no esmenta el dret de sufragi passiu.

Una vegada advertida la possible contradicció entre ambdós preceptes i els dubtes raonables de validesa que se suscitaven, el Gobern de la Nació, en la reunió del 24 d'abril de 1992, acordà de requerir al Tribunal Constitucional, per la via prevista en l'article 95.2 de la Constitució, que es pronunciés, amb caràcter vinculant, sobre l'existència o la inexistència de l'esmentada antinòmia.

El Tribunal Constitucional, en resposta al requeriment del Govern, ha declarat que l'estipulació continguda en el futur article 8 B, apartat 1, del Tractat constitutiu de la Comunitat Econòmica Europea, tal com quedaria redactat pel Tractat de la Unió Europea, és contrària a l'article 13.2 de la Constitució en allò que fa referència a l'atribució del dret de sufragi passiu en les eleccions municipals als ciutadans de la Unió Europea que no són nacionals espanyols; i, així mateix, que el procediment per a obtenir l'adequació de la dita norma convencional a la Constitució és el que s'estableix en l'article 167.

La ratificació del Tractat significaria, entre altres coses, un primer pas cap a la futura configuració de la ciutadania europea i exigeix, doncs, la reforma prèvia de l'esmentat precepte constitucional. Les Corts Generals es troben, en conseqüència, en la necessitat d'exercir el fons de poder constituent que els confereix l'article 167 de la Constitució per a fer possible la incorporació a l'ordenament jurídic espanyol de les normes sobre el dret de sufragi passiu en les eleccions municipals dels ciutadans comunitaris residents a Espanya.

Sien quines sien les legítimes diferències que separen les forces polítiques parlamentàries, que representen el poble espanyol en les Corts Generals, els proposants entenen que és desitjable respectar el principi de consens que va presidir l'elaboració constitucional i que ha estat la pauta permanent en les decisions parlamentàries relatives a la incorporació d'Espanya a la Comunitat Europea i a la posició en el seu si. En una ocasió com aquesta, en què s'uneixen la decisió

constitucional i la decisió europea, sembla molt aconsellable subratllar aquest principi de consens polític. Perquè la senzillesa formal de la reforma que s'aborda no ha d'ocultar que es tracta d'una genuïna reforma constitucional que implica una decisió d'àmplies conseqüències per a l'esperit de la Unitat Europea.

Article únic

L'apartat 2 de l'article 13 de la Constitució Espanyola queda redactat de la manera següent:

«Només els espanyols seran titulars dels drets reconeguts en l'article 23, llevat d'allò que, amb criteris de reciprocitat, fos establert per tractat o per llei per al dret de sufragi actiu i passiu en les eleccions municipals.»

Disposició final única

Aquesta reforma de l'article 13, apartat 2, de la Constitució Espanyola entrarà en vigor el mateix dia de la publicació del seu text oficial en el Butlletí Oficial de l'Estat. S'hi ha de publicar també en les altres llengües d'Espanya.

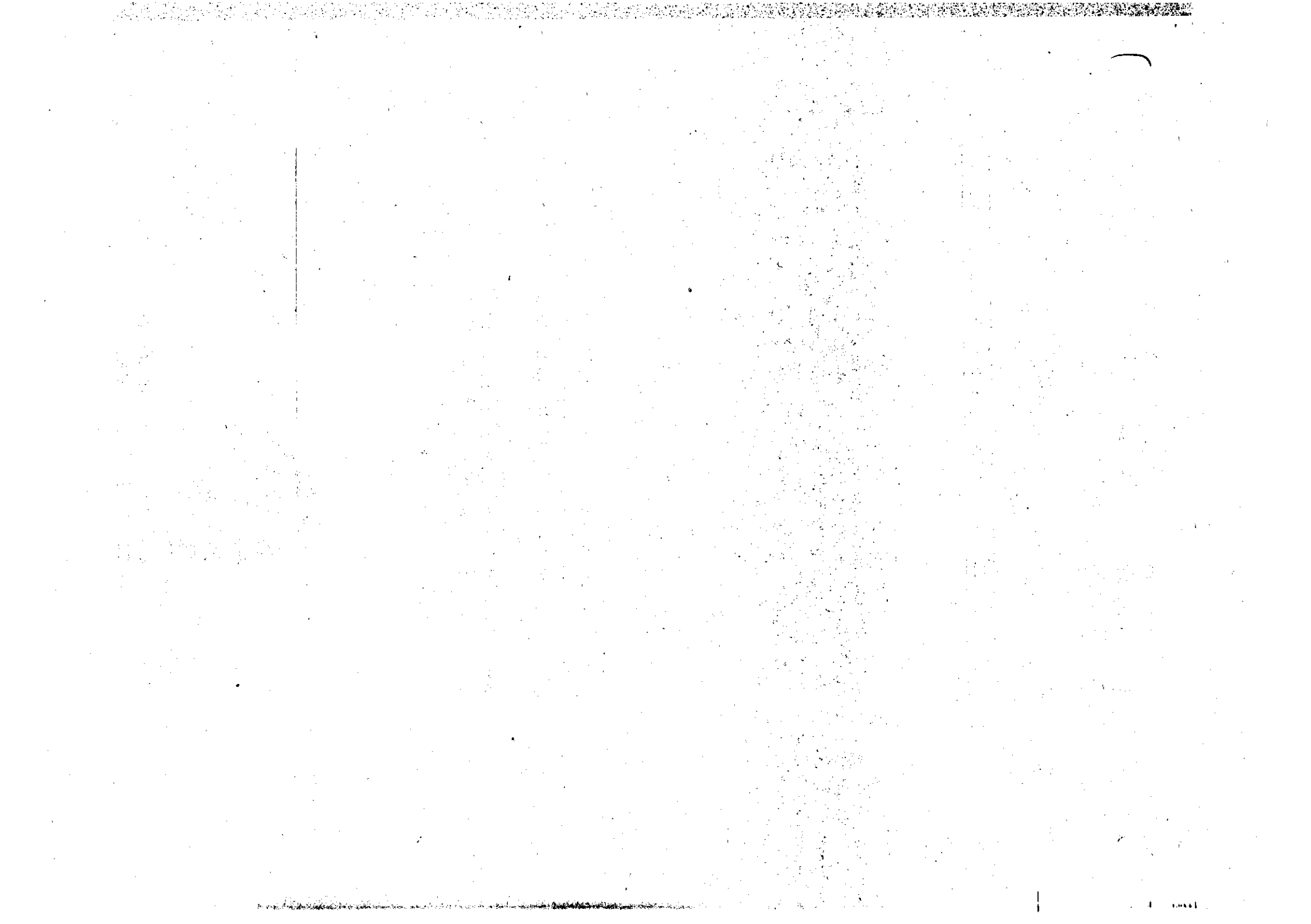

BOLETIN OFICIAL DEL ESTADO

AÑO CCCXXXII • VIERNES 28 DE AGOSTO DE 1992 • NUMERO 207 - 4

CONSTITUCIÓN ESPAÑOLA

REFORMA DO ARTIGO 13, APARTADO 2,
DA CONSTITUCIÓN ESPAÑOLA

APROBADA POLAS CORTES XERAIS EN SESIONES
PLENARIAS DEL CONGRESO DOS DIPUTADOS,
DO 22 DE XULIO DE 1992, E DEL SENADO, DO 30 DE XULIO DE 1992

SANCIONADA POR S. M. O REI O 27 DE AGOSTO
DE 1992

MINISTERIO DE RELACIONES CON LAS CORTES
Y DE LA SECRETARIA DEL GOBIERNO

Reforma do artigo 13, apartado 2, da Constitución Española.

Exposición de motivos

Desde o momento mesmo do ingreso de España nas Comunidades Europeas, as Cortes Xerais foron dotando pouco e pouco o ordenamento xurídico dos instrumentos normativos necesarios para sincroniza-la realidade legal e política española co ritmo do cambio histórico de institucionalización da idea de Europa.

No marco dese proceso de desenvolvemento gradual e de crecente consolidación da Unidade Europea –eficazmente acollido na vertente do dereito interno español pola moderna perspectiva aportada polo artigo 93 da Constitución Española–, o Congreso dos Deputados e mailo Senado aprobaron, nas vésperas da reunión de Maastricht, senllas resolucións nas que, unha vez máis, se alentaba firmemente a perseverancia nese proceso histórico. De entre os amplos contidos desas resolucións cómpre destacar agora o decidido apoio das Cortes Xerais en favor da institucionalización dunha incipiente «ciudadanía comunitaria».

En efecto, o artigo G,C do Tratado da Unión Europea propón unha nova redacción para o artigo 8 B, apartado 1, do Tratado Constitutivo da Comunidade Europea. Nel establécese que todo cidadán da Unión que resida nun Estado membro do que non sexa nacional, terá dereito a ser elector e elixible nas eleccións municipais do Estado membro no que resida; e iso nas mesmas condicións cós nacionais dese Estado. Sen embargo o artigo 13.2 da Constitución Española, que fixa os criterios para o exercicio por parte dos estranxeiros do dereito de sufraxio activo nas eleccións municipais non menciona o dereito de sufraxio pasivo.

Advertida a posible contradicción entre ámbolos dous preceptos e mailas razoables dúbidas de validez que se suscitaban, o Goberno da Nación, na súa reunión do 24 de abril de 1992, acordou requiri-lo ó Tribunal Constitucional, pola vía prevista no artigo 95.2 da Constitución, para que se pronunciase, con carácter vinculante, sobre a existencia ou a inexistencia da devandita antinomia.

O Tribunal Constitucional, en resposta ó requirimento do Goberno, declarou que a estipulación contida no futuro artigo 8 B, apartado 1, do Tratado Constitutivo da Comunidade Económica Europea, tal e como quedaría redactado polo Tratado da Unión Europea, é contraria ó artigo 13.2 da Constitución no tocante á atribución do dereito de sufraxio pasivo nas eleccións municipais ós cidadáns da Unión Europea que non sexan nacionais españois; e, así mesmo, que o procedemento para obte-la adecuación da dita norma convencional á Constitución é o establecido no seu artigo 167.

A ratificación do Tratado suporía, entre outras cousas, un primeiro paso cara á futura configuración da cidadanía europea e esixe, xa que logo, a reforma previa do citado precepto constitucional. As Cortes Xerais atópanse, daquela, na necesidade de exerceren o fondo de poder constituínte que lles confire o artigo 167 da Constitución para facer posible que o ordenamento xurídico español incorpore as normas sobre o dereito de sufraxio pasivo nas eleccións municipais dos cidadáns comunitarios residentes en España.

Sexan as que sexan as lexítimas diferencias que separen ás forzas políticas parlamentarias, que representan ó pobo español nas Cortes Xerais, os proponentes coidan que é desexable respecta-lo principio de consenso que presidiu a elaboración constitucional e que foi pauta permanente nas decisións parlamentarias relativas á incorporación de España á Comunidade Europea e á súa posición no seo dela. Nunha ocasión coma a presente, na que se unen a decisión constitucional e a decisión europea, semella moi aconsellable subliñar ese principio de consenso político. Porque a singeleza formal da reforma que se aborda non debe agachar que se trata dunha xenuína reforma constitucional que implica unha decisión de amplas consecuencias para o espírito da unidade europea.

Artigo único

O apartado 2 do artigo 13 da Constitución Española queda redactado do seguinte xeito:

«Só os españois serán titulares dos dereitos recoñecidos no artigo 23, non sendo o que, atendendo a criterios de reciprocidade, poida establecerse por tratado ou lei para o dereito de sufraxio activo e pasivo nas eleccións municipais.»

Disposición derradeira única

A presente reforma do artigo 13, apartado 2, da Constitución Española, entrará en vigor o mesmo día da publicación do seu texto oficial no «Boletín Oficial del Estado». Publicarase tamén nas demais linguas de España.

BOLETIN OFICIAL DEL ESTADO

AÑO CCCXXXII • VIERNES 28 DE AGOSTO DE 1992 • NUMERO 207 - 5

CONSTITUCIÓ ESPANYOLA

REFORMA DE L'ARTICLE 13, APARTAT 2,
DE LA CONSTITUCIÓ ESPANYOLA

APROVADA PER LES CORTS GENERALS EN SESSIONS
PLENÀRIES DEL CONGRÉS DELS DIPUTATS,
DE 22 DE JULIOL DE 1992 I DEL SENAT, DE 30 DE JULIOL DE 1992

SANCIONADA PER S. M. EL REI EL 27 D'AGOST
DE 1992

MINISTERIO DE RELACIONES CON LAS CORTES
Y DE LA SECRETARIA DEL GOBIERNO

Reforma de l'article 13, apartat 2, de la Constitució Espanyola.

Exposició de motius

Des del mateix moment de l'ingrés d'Espanya a les Comunitats Europees, les Corts Generals han dotat, gradualment, l'ordenament jurídic dels instruments normatius necessaris per compassar la realitat legal i política espanyola al ritme del canvi històric d'institucionalització de la idea d'Europa.

En el marc d'aquest procés de desenvolupament gradual i creixent consolidació de la unitat europea –acollit eficaçment en el vessant del dret intern espanyol per la moderna perspectiva aportada per l'article 93 de la Constitució Espanyola– el Congrés dels Diputats i el Senat aprovaren, en vigílies de la reunió de Maastricht, sengles resolucions en què, una vegada més, s'animava fermament la perseverança en aquest procés històric. Entre els amplis continguts de les dites resolucions, és oportú destacar ara el decidit suport de les Corts Generals en favor de la institucionalització d'una incipient «ciutadania comunitària».

En efecte, l'article G.C del Tractat de la Unió Europea proposa una nova redacció per a l'article 8 B, apartat 1, del Tractat constitutiu de la Comunitat Europea. S'hi estableix que tota persona ciutadana de la Unió que resideix en un estat membre del qual no és nacional té dret a ser electora i elegible en les eleccions municipals de l'estat membre en què resideix; i això en les mateixes condicions que els nacionals del dit estat. Tot i amb això, l'article 13.2 de la Constitució Espanyola, que fixa els criteris pels quals els estrangers poden exercir el dret al sufragi actiu en les eleccions municipals, no esmenta el dret de sufragi passiu.

Una vegada advertida la possible contradicció entre ambdós preceptes i els dubtes raonables de validesa que se suscitaven, el Govern de la Nació, en la reunió del 24 d'abril de 1992, acordà sollicitar al Tribunal Constitucional, per la via prevista en l'article 95.2 de la Constitució, que es pronunciés, amb caràcter vinculant, sobre l'existència o la inexistència de l'esmentada antinòmia.

El Tribunal Constitucional, en resposta al requeriment del Govern, ha declarat que l'estipulació continguda en el futur article 8 B, apartat 1, del Tractat constitutiu de la Comunitat Econòmica Europea, tal com quedaria redactat pel Tractat de la Unió Europea, és contrària a l'article 13.2 de la Constitució en allò que fa referència a l'atribució del dret de sufragi passiu en les eleccions municipals als ciutadans de la Unió Europea que no són nacionals espanyols; i, així mateix, que el procediment per a obtenir l'adequació de la dita norma convencional a la Constitució és el que s'estableix en l'article 167.

La ratificació del Tractat significaria, entre altres coses, un primer pas cap a la futura configuració de la ciutadania europea i exegeix, doncs, la reforma prèvia de l'esmentat precepte constitucional. Les Corts Generals es troben, en conseqüència, en la necessitat d'exercir el fons de poder constituent que els confereix l'article 167 de la Constitució per a fer possible la incorporació a l'ordenament jurídic espanyol de les normes sobre el dret de sufragi passiu en les eleccions municipals dels ciutadans comunitaris residents a Espanya.

Sien quines sien les legítimes diferències que separen les forces polítiques parlamentàries, que representen el poble espanyol en les Corts Generals, els proponents entenen que és desitjable respectar el principi de consens que va presidir l'elaboració constitucional i que ha estat la pauta permanent en les decisions parlamentàries relatives a la incorporació d'Espanya a la Comunitat Europea i a la posició en el seu si. En una ocasió com aquesta, en què s'uneixen la decisió constitucional i la decisió europea, sembla molt aconsellable subratllar aquest principi de consens polític. Perquè la senzillesa formal de la reforma que s'aborda no ha d'ocultar que es tracta d'una genuïna reforma constitucional que implica una decisió d'àmplies conseqüències per a l'esperit de la Unitat Europea.

Article únic

L'apartat 2 de l'article 13 de la Constitució Espanyola queda redactat de la manera següent:

«Només els espanyols seran titulars dels drets reconeguts en l'article 23, llevat d'allò que, amb criteris de reciprocitat, fos establert per tractat o per llei per al dret de sufragi actiu i passiu en les eleccions municipals.»

Disposició final única

Aquesta reforma de l'article 13, apartat 2, de la Constitució Espanyola, entrarà en vigor el mateix dia de la publicació del seu text oficial en el Butlletí Oficial de l'Estat. S'ha de publicar també en les altres llengües d'Espanya.